15 Iunie Ziua Naţională Mihail Eminescu

O astfel de propunere am mai făcut-o în 2006. Iată un fragment din acea propunere: *Ziua de 1Decembrie 1918 va rămâne permanent ZIUA NAŢIONALĂ A ROMÂNIEI, ZIUA UNIRII, ACUM ŞI A REÎNTREGIRII ROMÂNIEI! Dar vom mai avea o zi naţională, la 15 iunie. Mihail Eminescu, sărbătoare naţională!* A fost preluată în presa scrisă într-un mod denaturat, adăugându-se că subsemnatul cere înlocuirea zilei de 1 Decembrie, cu cea de 15 iunie. **Diversiune, manipularea opiniei publice. Ţinta nu era subsemnatul, ci Mihail Eminescu**. Noi suntem aici de mii de ani, suntem un popor paşnic, de bunăcuviinţă, nu avem pe conştiinţă teritorii de la alte neamuri, nu am năvălit peste alte popoare, deci nu prezentăm nici un pericol pentru alte ţări. Toate neamurile din Europa pot trăi în deplin respect şi înţelegere din partea românilor. Ca semn de solidaritate pentru acest proiect, dragi români, propuneam să aveţi chipul lui Eminescu pe tricolor. Propunerea noastră, în acest sens, a prins viaţă- astfel de drapele pot fi procurate în diverse locuri din ţară.Unindu-ne în cuget şi simţiri, Eminescu îşi va avea locul pe care îl merită, în învăţământul românesc, în casele şi în sufletele noastre. Eminescu este extrem de dinamic şi azi, pentru Reîntregirea României. Eminescu are un suflet de profundă iubire creştină pentru toţi oamenii din lumea aceasta. Când ţi se periclitează dreptul propriului neam la existenţă pe teritoriul său, Eminescu are arma cuvântului pe măsura agresiunilor! De ce sărbătoare naţională pe 15 iunie? Pentru orice om, cât este în viaţa aceasta, ziua sa de naştere este o sărbătoare. În mod obişnuit, după ce omul a plecat în lumea cealaltă, este comemorat de ziua plecării în cele veşnice. Spiritul getodac este în sărbătoare la trecerea în lumea cealaltă, în eternitate. Pentru el moartea nu există. Ştie că este nemuritor. Orice om este evaluat la plecarea din această viaţă. Plecarea e ca un total, ca o sumă a faptelor sale bune. Cele bune sunt darul său pentru lumea aceasta şi totodată sunt transfigurate spiritual în fiinţa sa spirituală din lumea cealaltă. Pentru acestea trebuie să-i mulţumim şi să-l comemorăm pe Mihail Eminescu. Pentru comoara spirituală pe care ne-a lăsat-o moştenire. Ziua plecării din viaţa aceasta este bogată, de mare folos, decât cea a sosirii, a naşterii, care este doar o şansă pentru fiecare om. Cea a plecării este rodul vieţii acestuia. De aceea ni se pare mai potrivit să-i comemorăm pe cei plecaţi, de ziua darurilor făcute neamului lor. Totalul darurilor. Izbânda vieţii. Contribuţia lor. De aceea trecerea lui Eminescu în lumea de dincolo este o victorie a luminii. Mihail Eminescu este un victorios. Un învingător. Ne-a lăsat o zestre. Am primit-o şi-i mulţumim şi trebuie să-l sărbătorim, în mod oficial, la nivel naţional. Ne-a iubit cât a trăit printre noi, ne iubeşte şi acum, din viaţa cealaltă, din sufletul nostru. Dorul ne uneşte pe noi cei din viaţa aceasta şi pe noi, de cei plecaţi în cealaltă viaţă, pe noi cei de aici, cu cei de dincolo şi pe ei cu noi. Suntem o singură fiinţă! Victoria conştiinţei unităţii vieţii

văzute şi nevăzute! Că aşa este, nu-i nici o îndoială. Cea mai mare sărbătoare naţională a getodacilor de dintotdeauna, de mii de ani, este comemorarea moşilor. Iar getodacii de azi, suntem noi, românii! Şi de Paşti comemorăm victoria vieţii asupra morţii. De 15 iunie, ziua triumfului în eternitate al acestui getodac, Mihail Eminescu, străfulgerat de dor şi lumină, de profundă iubire pentru neam, trebuie să existe atât liturghia de pomenire a numelui său (slujba de pomenire, parastasul) şi al tuturor înaintaşilor noştri, cât şi asumarea rodului său spiritual, în bucuria Sărbătorii Naţionale numită Mihail Eminescu. Aşa ne vom integra şi noi în suflul spiritual multimilenar al getodacilor. Şi vom fi împreună, solidari, cei din viaţa aceasta, cu cei din cealaltă viaţă, Şi ei sunt solidari cu noi.Vom fi împreună cu generaţiile viitoare. Să nu ieşim din regulile statornicite din moşi-strămoşi. Renaşterea poporului getodac are loc sub ochii noştri, pentru cine are ochi de văzut. Să sărbătorim ziua naşterii lui Mihail Eminescu, ca o şansă acordată de Dumnezeu pentru Neamul Getodac şi ziua trecerii lui în cealaltă lume, ca o zi a victoriei. Noi getodacii nu sărbătorim morţii, ci viii, pentru că şi cei din lumea cealaltă sunt vii. Susţinem păstrarea cu sfinţenie în continuare a zilei de 1 Decembrie 1918, ca Zi Naţională,ca Sărbătoare Naţională. Acţionăm şi pentru legiferarea zilei de 15 iunie ca Sărbătoare Naţională Mihail Eminescu. Spiritul eminescian ne cheamă pe toţi să acţionăm pentru consolidarea Neamului Românesc. Fără această consolidare prin Mihail Eminescu, vom asista în continuare la sărbătorirea formală şi expeditivă şi a zilei de 1 Decembrie! Mihail Eminescu este un martir al Unirii Transilvaniei cu Patria-Mamă.Pentru așa ceva a fost martirizat și asasinat. Ar fi participat la izbânda sufletului românesc unificator de țară, la 1 Decembrie 1918. Ar fi fost în plină activitate creatoare. Are locul său binemeritat în circuitul cultural naţional, în şcoli şi universităţi, în memoria colectivă a românilor. Doamne ajută!

Societatea Culturală București-Chișinău,
Gheorghe Gavrilă Copil, președinte